

L'ALBARDER DE COCENTAINA

COCENTAINA

En aquella noble població del peu de la Mariola, fa més de cent anys vivia un bon home a qui deien "l'albarder", perquè tenia per ofici fer albardes, sàries, arganells i altres arreus per a les cavalleries. La seua fama d'albarder dels millors s'havia estés per la Plana de Cocentaina, per les valls de Travadell i Perputxent i Seta i arribava ja a la serra de Penàguila.

Encara que era molt honorat i feiner i que tenia bon partit entre les dones —puix ell no era mal forjat, sinó prim i alt i simpaticot de cara—, no en trobava cap bona per a casar-se amb ell, perquè tenia la mania de les forasteres i no li feien goig les "socarrades" per més que tenen renom de ser les més garrides del regne de València. Ell era d'aqueixos que creuen que el sant de més lluny fa més miracles.

* * *

Un any, per sant Hipòlit, van fer unes molt lluides festes, i, a part de les processons i els "moros i cristians", el batle

va disposar que es ballaren també danses, i hi va convidar, en una crida, tots els fadrins de la comarca. Així, que aquell any es van veure per Cocentaina moltes cares forasteres: de l'Alquerieta, de l'Alcúdia, de Muro, de Turballos, de Beniarrés, de Benilloba...

Ciril —que tal era el nom de l'albarder— era dels qui feien rotle a la plaça, puix ballava molt bé. El tabalet feia botar els cors amb el seu acompassat "tromp, troporromm", que anava a fer eco i tornaveu en els grandiosos tallats del castell i espantava els soliguers i les gralles que tan hi abundaven. Les parelles de dansadors, hala, a la dansa! I Ciril, volta per ací, regirada per allà, a mitjan vesprada va tenir un gran goig al veure, en el rotle dels badocs, una xica primeta, alta, molt alta, estranya, però garrideta, que no el perdia d'ull. "¿Que voldrà aquesta forastera ballar amb mi?", pensà tot emocionat l'albarder.

Enric Valor

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org

ENLLÀ DE L'HORITZÒ

SANT VICENT DEL RASPEIG

Sobtadament, aparegué en un revolt la vista espectacular de la Baixura, i el camió saltà costa avall, i els boscs que ens acompanyaven a la nostra dreta desaparegueren, i les altes crestes i carenes anaren perdent altitud i es transformaren en aquelles planes onejades i pedregoses, en aquelles rambles de codisses i baladres, que formen bona part de la comarca assedegada del Raspeig.

[...]

Sortírem. Al camió! Al cap de poc travessàvem el poble de Sant Vicent del Raspeig, de cases baixes en general, sempre lluminós sota un cel eixut, i deu minuts després entràvem a Alacant, ja algunes voltes atacada pels bombardeigs dels enormes avions italians que venien de Mallorca.

Enric Valor

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org

MIRACLE DE SANT FRANCESC

CREVILLENT

I a l'endemà els soldats del castell de Crevillent, avisats que els moros estaven prop del poble, isqueren al camp i capturaren precisament aquell lloctinent morisc que havia recorregut el poble acompanyat pel misteriós frare. Els soldats portaren el presoner davant el cap dels cristians, que l'esperava justament al costat mateix de la creu de Ruissa. Quan tingué el moro al seu davant, li preguntà:

—Com és que no heu entrat al poble?

—Perquè un home ens va mostrar el poble, i que tenia la pesta, i que jo vaig veure que estaveu tots morint-vos
—respongué el moro.

—Tots morint-nos? I qui era aqueix home?

—Un frare!

—Un frare?

—Sí, sí, era aquell frare!

I el moro amb el dit assenyalava un casalot molt gran i molt antic, que hi havia prop de la creu de Ruissa, i que tenia un mosaic representant sant Francesc d'Assís. Llavors els cristians compregueren que sant Francesc havia fet aquell miracle i que gràcies a ell el poble s'havia salvat de la mort.

Joaquim González Caturia

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org

ESTISORAR

TEULADA

Estisorar és feina d'estiu, quan el raïm és madur. Cal preparar-lo degudament per portar-lo als mercats de les capitals. Avui, les dones, principals protagonistes, ja no van al camp com ho feien abans, perquè el treball de traure els grans dolents i podrits solen fer-lo als magatzems dels pobles, fins on arriben els camions carregats amb el deliciós moscatell.

Si parlem una mica de l'ahir, recordarem que de bon matí les dones i els homes, que es disposaven a manipular el raïm, feien rogle a la plaça fins que rebien l'ordre de posar-se en marxa. [...] Tots treballaven de sol a sol, i només gaudien d'una estona d'oci a l'hora d'esmorzar o

de dinar. L'estampa camperola s'ha perdut, encara que el treball continue, com continuen també les cançons de les tisoradores, que ara troben ressò a les parets i abans els seus cants corrien lliures pels bancals i l'aire els portava al costat de la mar, on el raïm de moscatell és el més delicat i dolç.

Bernat Capó

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org

L'HOME QUE DORMÍ MIRANT LA VALL (A Paco Mollà)

PETRETER

Quan creix la nit i estén sa llargària
i arriben ombres a aquest cel sagnat
damunt de la muntanya,
recorde tristament
l'home que va morir mirant la vall.
Aquell que anava pels camins de l'ànima
amb l'aire clar, senzill i quotidià,
aquests carrers de l'aigua
lentament passejava
amb despulles de penes a les mans.

Va escriure amb paraules d'esperança
cuites al foc dels seus dolors amargs;
que perdia, guanyava

i es donava amb somriures
de pluja en la sequera, com el blat.
Fou un home bo, de plàcida paraula,
de gest tranquil i pensament cabdal.
La seua veu encara
éss de timó i alfàbega,
de llum de matinada i d'arbre clar.

Tot ho donava, son dolor llevat.
Els núvols se'l portaren.
No és mort: volgué dormir mirant la vall.

Francesc de Paula Blasco

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org

UNA BADIA MOLT GRAN

POLOP

La mar vivia a una badia molt gran. Un dels cantons d'aquella badia que era la casa de la mar s'anomenava la Punta de l'Albir i l'altre cantó el Morro de Toix, i cap al racó de l'Olla suraven els crestallets de la Illota i del Illot. L'Aitana i el Puigcampana eren dues muntanyes punxegudes i migjornenques, que de tant de mirar-se l'aigua se n'havien tornat blaves. Fent frontera entre el nostre terme i els de Calp i de Benissa s'alçava la serra

Bèrnia; una frontera de color de pàmpols daurats i de tardor que naixia al coll del Mascarat i arribava a la Vall de Tàrbena, i estava tota voltada de tossals apegats a les seues faldes com cadells mamant de la mare.

Carmelina Sánchez-Cutilla

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

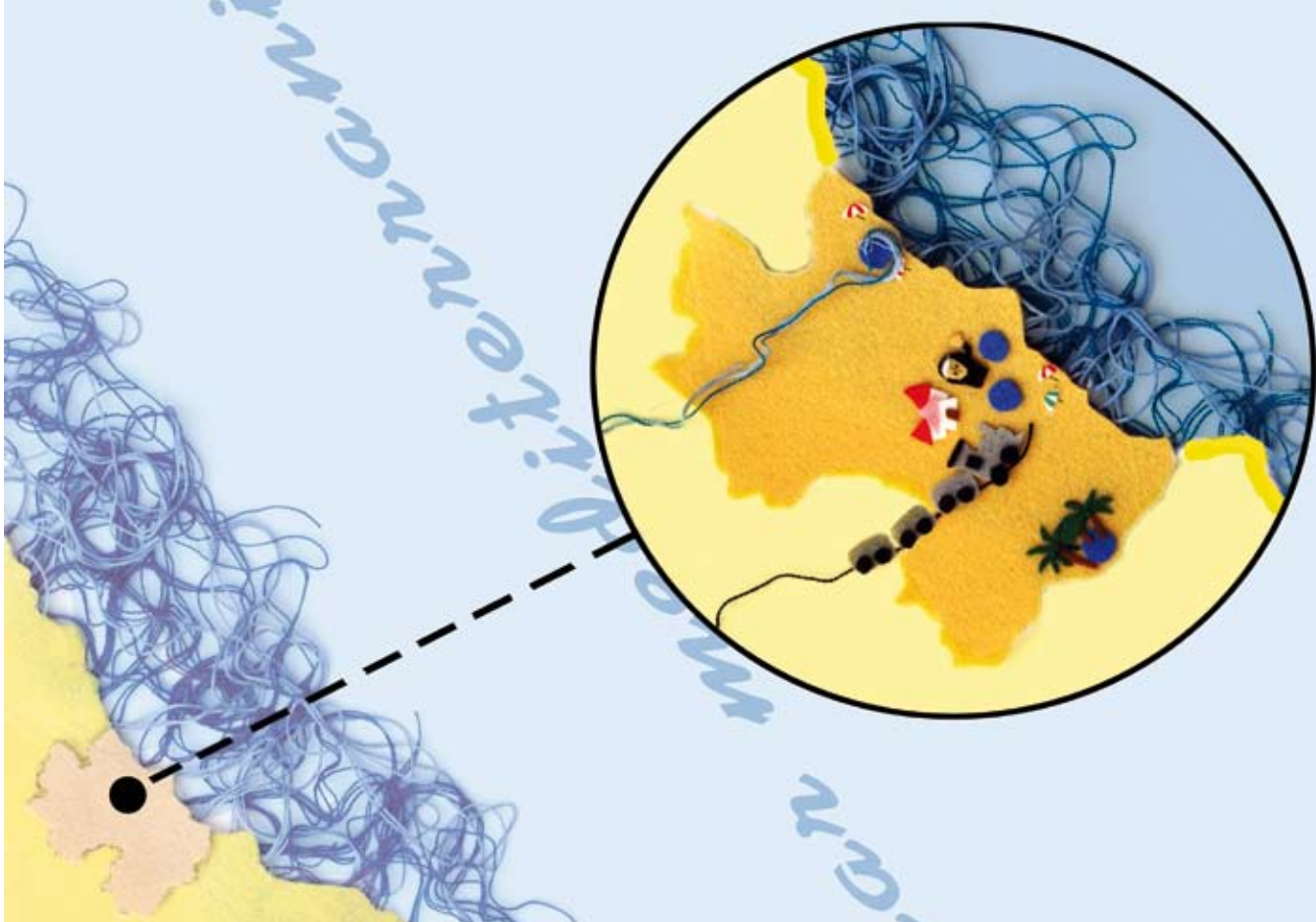
Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org

LA MILLOR TERRETA DEL MÓN

SANT JOAN D'ALACANT

El Campello és el primer poble de la nova comarca, en una planura vasta i cultivada, amb el llit del riu Montnegre de través. El pla continua fins a la capital de la província, i segueix més enllà per a confondre's amb el Camp d'Elx, amb prou feines distret per alguns pujols circumstancials; i igualment cap a l'interior. Passem per Sant Joan d'Alacant, i veiem, una mica apartats, el caseriu i el convent de clarisses de la Santa Faç, on veneren un llenç pintat que diuen que és el de la Verònica. I després, Alacant.

“La millor terreta del món”: així, amb aquesta ostentosa contundència, lloen el seu rodal els alacantins. No és qüestió de retraure'ls-ho, i menys que mai ara, quan la dita popular pot prestar-se a eficaços usos publicitaris. Des

que el 1858 es va inaugurar la primera línia de ferrocarril entre la capital d'Espanya i Alacant, Alacant aspirà a ser la platja mediterrània de Madrid, i encara no ha cedit en la seua pretensió, a pesar de les serioses competències de Benidorm i —fora d'ací— de Torremolinos. Siga com siga, Alacant ofereix al possible públic turístic una mar agradable i uns hiverns que són pura, delicada i benefactora primavera.

Joan Fuster

Intenta trobar el dibuix que correspon al text que has llegit mentre descobreixes històries, llocs i aventures que passen molt a prop de ta casa!

WEBS D'INTERÉS:

Associació de Bibliotecaris Valencians:
www.bibliotecaris.org

Associació d'Escriptors en Llengua Catalana:
www.escriptors.cat

Associació d'Editors del País Valencià:
www.aepv.net

Associació Professional d'Il·lustradors de València:
www.apiv.com

Direcció General del Llibre, Arxius i Biblioteques:
<http://dglb.cult.gva.es/>

Fira del Llibre de València:
www.firallibre.com

Secretariat Promoció Valencià de la Universitat
d'Alacant:

www.ua.es/spv/

Escola Valenciana:
www.fev.org